# Het vliegtuig van Nadia zou om zeven uur... (B1 · NT2 Dutch B1)

## Tekst / Transcript

Het vliegtuig van Nadia zou om zeven uur 's avonds in Amsterdam landen. De vlucht zelf was rustig verlopen, want er was bijna geen wind en de kinderen achter haar sliepen. Nadia had zich al de hele week verheugd op deze reis naar haar zus. In de hal van de aankomsthal stond haar zwager Bram te wachten met een bord met haar naam erop. Toen ze hem zag, wilde ze bijna van blijdschap springen. Maar eerst moest ze wachten op de bagage, en dat duurde veel langer dan normaal.

Na twintig minuten kwam er geen enkele tas meer op de band. Nadia begon zich te realiseren dat haar spullen ergens anders waren gebleven. De koffer met de rode strepen, die ze speciaal voor deze reis had gekocht, was gewoon verdwenen. Bij de balie zei een medewerker eerst dat er onzin over de bagage werd verteld door de reizigers, en dat alles altijd op tijd aankwam. Nadia vond die opmerking gemeen en niet vriendelijk. Ze probeerde zich rustig te verdedigen en legde nog een keer uit wat er was gebeurd. Ze wilde niemand beschuldigen van een fout, maar ze wilde wel een oplossing. De medewerker vroeg toen heel expliciet om haar vluchtnummer en haar adres in Nederland. Hij zei ook dat hij de klacht officieel zou vastleggen, zodat de maatschappij later kon zoeken.

In de auto naar het dorp was Nadia stil. Bram merkte de teleurstelling in haar gezicht en zei dat ze morgen samen zouden bellen. Hij parkeerde de auto in de garage naast het huis en droeg haar handtas naar binnen. Haar zus had soep gemaakt en het rook heerlijk in de keuken. Toch bleef het gesprek een beetje verwarrend, want iedereen praatte tegelijk over verzekeringen en formulieren. Nadia begreep niet alles, maar ze voelde de impliciete boodschap: je bent hier niet alleen.

De volgende ochtend belde de luchthaven zojuist met goed nieuws. Iemand had de koffer op het terrein achter de hal gevonden, tussen twee wagens. Een medewerker had hem daar per ongeluk laten staan, dus niemand had het expres gedaan. Nadia was blij, maar ze vond het ook wel onterecht dat de balie haar eerst niet had geloofd. Haar zus zei dat ze zeker een klacht moest schrijven, en dat de maatschappij die niet mocht afwijzen. "Dat was echt gemeen van hen om zo te reageren", zei ze. Nadia knikte en schreef alles op. Ze wist dat ze in elk geval kon rekenen op haar familie, en 's middags lachten ze samen al over het verhaal. Wat niemand meer deed, was Nadia verwijten dat ze te veel had ingepakt.

**Try our 6-step method for free and make these words stick.**

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21489

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=216